

سفر بہ رنگیں اجارہ

عادل سجّار

سفر سے رنگیں آجائے

عادل سجاد

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

© بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

کتابِ عنام :	سفر بے رنگیں آچارے
شائر :	عادل سجاد
گالسنج :	الماس گالسنج
سرتاک سینگار :	زبیر مختار
ترتیب :	نذر بلوچ
اولی چاپ :	2013ء
پرنٹر :	یونائیٹڈ پرنٹرز کوئٹہ
دانگ :	500
نہاد :	=/200 کلدار

ISBN: 978-969-9768-21-7

ردءُ بند

- 9 ..... چاچ جنان اُنت ..... میر عمر میر
- 11 ..... سفر بے رنگیں آچارے ..... منظور بسمل
- 13 ..... واب اُنت انسان ..... زبیر مختار
- 14 ..... سفر ..... عادل سجاد
- 17 ..... ڈیہہ پہ ڈیہہء
- 18 ..... پاداں بندیکے اڑان اُنت
- 21 ..... دل پہ درمان گلاسء
- 22 ..... شنز اُتگ ہورء دمانے
- 23 ..... دل جہان عیشء آرامء
- 24 ..... جنگ گوں موسمء نازینک
- 25 ..... اودا دریا ادا
- 27 ..... نہ پلے ارسانی دامنء
- 28 ..... چونیں جا کے اے

- 29 ..... انگہ پُلاں جان نہ شُشتِگ
- 30 ..... آس مُرتِگ گوات
- 31 ..... روج پُلے ترانگء
- 32 ..... پینچو بے بزمشء چڑکا
- 33 ..... ہورء گیا بان سمبہینگ گواتء
- 34 ..... ہرکا ہاموشیء کبسء انت
- 40 ..... سوت
- 42 ..... سوت
- 44 ..... دَنز چنان انت روشندان
- 47 ..... جہانء سردء گرمء
- 48 ..... شپے ذردیں چراگانی ہتم
- 49 ..... زبانء دود ہوار
- 50 ..... گم تئی کوہیں دلء
- 51 ..... زہیرء ماہکان چادر
- 52 ..... زمینء پل سرپنت
- 53 ..... ڈرچکےء بستار معنا
- 54 ..... بندارہ گڈسراء پشکپت
- 55 ..... گواتء لُفانی سرا
- 56 ..... بلبلانی توار شہدین
- 58 ..... مہپرء آبریشمیں دامء

- 59 ..... گوات لنگاں لہمیں
- 60 ..... آئیء و ہدے و تا سینگار
- 61 ..... دلء زبانء تئی دروئی
- 62 ..... آورت و شبو پدا تئی
- 63 ..... نون آزمانء گنو پتگیں
- 64 ..... کاپورہ
- 66 ..... سفر بے رنگیں آچارے
- 68 ..... شاتل
- 70 ..... چیدگاں ربد بکن
- 72 ..... اوست چراگے بڈان ات
- 74 ..... ساچان سری
- 76 ..... زپتیں چاڑ
- 77 ..... بیگہ یے گریتگ دوئیناں
- 79 ..... ندارہ
- 82 ..... تو چودریاء چماں منی
- 84 ..... آگہیء سرور
- 85 ..... ساہگ پدا اومان کنت

”چاپ جنان انت روشندان“

”سفر بے رنگیں آچارے“ عادل سجّادِ شیرانی اولی دپتر انت۔ بکندے اے
 نام پہ لہتیں کساں نوک بہ بیت بلئے بودغ ہنر گوں سندغ سالان کچغ کساں نہ بنت.....
 چناہا عادل یدپ ۽ ہیرمان نیست بلئے وتی بے تواری ۽ چوسلاہ ۽ کارمرز
 کنگ ۽ رپک ۽ زانت ۽ سرپد انت۔ پگر ۽ زربائی ۽ یکجاہ کنگ ۽ مینگ ۽ زانت۔
 عادل لہزاں وتی تب ۽ جیردیت ۽ بنکپ سازیت ہے نوکی لہزاںکی چاگرد ۽ ماہ
 ے دیم ۽ دنت۔

پہ درورائے شیر ۽ بچار.....

ے آس مُرنگ مگوات یا
 زہرگ انت پولات یا

عادل لہزغ مانا ۽ نابلدنہ انت ۽ نیکہ وتی چاگرد ۽ استیں جاور حال ۽ بے سماء
 انت۔ جیرد ہانی بیان کنگ ۽ گوں زیمیری رنگ ۽ ذروشم ۽ زانت ۽ اے زمانگ ۽
 پرشت ۽ پروشاں گندیت وتی حاجتاں چت ۽ نزاریت، دانکہ مستریں تاوانے ۽ بہ
 رکھیت گڈاوتائے رنگ ۽ تسلاہ دنت.....

ے گت چراگے ہمسفر
 دل وتی بُندات یا

وتی اہدءِ گلگءِ انجیں وڑے ء کنت کہ خیال ء ذروشم روشنائیں سفرے
 دز جن اُنت ء شیر ء شیر کنی چوالوتے ء گوشاں پوشکپیت۔
 بیاد لگوش کنے اے شیر ء

ے دَنز چان اُنت روشندان
 بار گران اُنت روشندان
 یا

ے گوات کہی لُدان اُنت
 چاپ جنان جنان اُنت روشندان

اے تیوگیں دستونک ستا کرزیت گوں وتی نوکیں ذروشم ء چہر ء شُبیناں یک
 گیشیں لذتے ء گمان بیت اے کتاب ء تھا یک لچہ یے ”کاپورہ“ ء سر حال ء مان
 اُنت نزانان اے لچہ من چمت رنداں وننگ ء دانکہ اے وہداں انگت ہمیشی ء سحر ء چہ نہ
 گیش اِتگاں۔

نوں ہمیش اُنت ”سفر بے رنگیں آچارے“ شمسے دست ء اُنت.....

بلوچی سبز بات
 میر عمر میر

سفر بے رنگیں آچارے

”ملک پہ زید زیب اُنت ءُ زید پہ مردم“ راستیں ہبر ہمیش اُنت کہ بلوچ راج شاہگانیں زید ءُ ندرگ گنجیں گلزمینے ءُ ہدا بند اُنت، باز گالوار ءُ دپ رچوکیں زبانی داریت، بلوچ ڈیہہ ءُ ہر گنڈ ءُ آثر اپ، ہر دمگ ءُ آپر تیج ءُ وتی جتا ئیں رنگ ءُ پیٹھے.....

ہے رنگ ءُ بندنی ہند ءُ میتگ پہ ازم ءُ ہنر سازی ءُ باز ازگار ءُ پہ مردم سازی ءُ باز نامدار اُنت..... بلوچی زبان ءُ اے نوکیں نام کہ پہ شاری ءُ جوانیں باندا تے ءُ ہدا بند اُنت..... عادل سجاد ءُ شاری ءُ جوانتریں تا سیر ایش اُنت کہ دل ءُ ایر کپیت، شیر ہما و ہد ءُ دل ءُ ایر کپیت کہ چہ دل ءُ در کثیت، عادل ءُ گیشتر شیر چہ دل ءُ در اتلگ اُنت،

پمشکہ راستی ءُ ہکت ءُ شبین ءُ زند ءُ زگریں بو ءُ باس اُنت۔

جہان سوچیں نگد کارِ اے ہبر کہ "لبر انک انفرادی" جیڑہ یے، ایٹی اے گوں
 چاگردے زندگی اے چچ وڑیں سرے کارے نہ بیت، گیرگان گریں وانوک اے گوشداروک
 بکندے گونے بے بنیں باوست اے تپاک بہ جنت بلے عادل سجادوتی زندے چاگردے
 ہست اے برجہ انت ..... دیدے رڑنے بکشگ اے انت، عادل پہمگ اے مارگ اے
 درشانگ اے اولی پدانک اے سرکپنگ، آئی اے ہرت مارشی ہے ڈسیت کہ آوتی زمانگ اے
 زندگیں توارے، اے ہمائی اے کار انت کہ اے توارے چنچو بزز بارت اے چنچو ایر ماد
 کنت ..... بس منی گوں دوستیں عادل سجادے دز بندی ہمیش انت کہ بوانیت اے نبشتہ
 بکنت، مادیں راہے اے مسافر انت، اے سوبانی منزل اے سر بیت۔

بلوچی سزبات

منظور بسکل

وابِ انت انسانِ بیعے و گٹے

شائرِ وتی زمانگِ و آدینکِ و ہر زمانگِ و زبانِ انت۔ عادل یک
 زبانی و جہتِ و ہمیشِ انت تئی دستِ و انت۔ بلئے تو گندے کہ باز تا کاں
 عادل گوں آدینکے و اوشتاگ۔ آدینکِ و وتی جندِ و پچِ رضا نیست۔ بادشاہی
 عکسِ بیگِ انت۔ منِ عادلِ و شہرِ و نشتگاں، ہے بازاراں، ہے میتگاں، ہے
 و مکاں، بیعے و گٹے و آں۔ چمے و ابیں و چمے آگاہ..... آگہیں چم و
 درستانی ویتگیناں گندیت..... بلئے و ابیں چم و دیتگیں نہ گشگ بنت و نہ
 اش کنگ تہنا معنا لوٹ انت۔ ہے دیتگیں و ابانی معنا و یک نامے شاری
 انت۔

زبیر مختار / پسنی

20/06/2013

سفر.....

پہ شیسرے تو جیل نہ سازاں، البت ہوش (شعور) ء کاربنداں۔ کتیں دیدن ء
گتہ کاری ء رند ادا اتلگ ء سر بوتگاں (لہز "کتیں" ء پہ شان نبشتہ کنگ ء نیاں بلکین
ایشی ء سوب اش انت کہ پہ شیسرے دیدن ء گتہ کاری روج پہ روج وڈان بنت پمیشکہ
"باز" گشت نہ کناں) اے کتیں مدت ء تہا من باز شیسرے درتگ ء باز گار
کتگ..... اے کارہم پہ ہوش کتگ..... من شیسرے مسیت ء دار سر پدناں من
ایشی ء تہا ہر ر و بدلی ء جلو انا کی گندگ لوٹاں..... من لوٹاں شیسرے ہر ر و نوک ء پتا کیس
جامگے گورے بکنت، انچیں کہ آئی ء پیرا گورے نہ کتگ ات..... بلے من تہنا
شیسرے زاہری ڈروشم ء جلو انا کی ء شتر رنگی ء لجم نباں، چہ اندرے آئی ء از گار ء زیبا یوگ
لوٹیت..... گڈا شیسرے جلو اہ چم ء دل ہر دویناں سارت کنت..... اگاں شیسرے ادا سر
نہ بوت کار ء نیت.....

مے لہز انک ء شہرے جاہ منداں چہ واب ء بست و کتگ بلے انگہ
چہماں لتارگ ء انت، کتے بہ لوٹیت رنگ زاہے ء دورکت کنت..... بلے من

باز چارو بیچار گت ..... گڈی ء استاد مُنیر مومن ء ساچان ء اتکاں ..... استاد
 سکتیں مہروانیں مردے، بلئے پہ شیر ء ہچ رگبت نہ کنت، بکندے آئی ء ہے
 سپت ء برکت انت کہ منی وڑیں شارے ء شیراں گوناپ کش اتگ، من دل
 مزن کت ء لبر انک ء شہر ء ایر پکتاں ..... اے سفر ء تہا ذرا ہیں سنکتاں مناچہ تن ء
 گوشن، گرم ء سرد ء رگینگ من درستانی منت واراں .....

وانوک آجوانت پہ شیر ء وانوک بندگ کنگ نہ بیت، پرچا کہ شیر تچو کیس
 آپے وتی راہ ء در گیت وانوکاں یک جا گہے ء اوشتگ ء شونز بندگی نہ انت،
 ہمیشکہ آ آجوانت ..... ہر نیمگ ء دل اش بہ لوٹیت آپ ء راہ بکن انت۔

عادل سجاد پسنی

15/06/13

پل و ت ماں و تا کفت الوت
 بیگہ ء گوات ء چڈکابند انت

ڈیہہ پہ ڈیہہ تچیت پگرے شہو منی
 کنیت شیرے تہا ہاکے وشہو منی

کنت ہجرت منا ٹرانگے سر بگر
 گوں سواساں اڑانت پاد ہررو منی

*

پاداں بندیکے اڑان انت گواتِ
 کانچیں بالاد پرشان انت گواتِ

کے شپیں بوجیاں بہ پھریزیت
 آس دریاء بلان انت گواتِ

شنگ کنان انت گوپتگیں بیکاں
 چاڑ نوں شور گران انت گواتِ

سر جنانِ انت مُدام دَمکْ ءِ دراں
ہلک بے ڈس ءِ نشانِ انت گُواتِ ءِ

بیا وتی صورتِ ءِ سنجِ ءِ مینِ ءِ
شار بے رنگِ بوانِ انت گُواتِ ءِ

کاروانِ اَلْمِءِ ءِ چدا گُوستہ
دامنِ اولِ دَنزِ چنانِ انت گُواتِ ءِ

ہورِ ءِ گُورتہ زمینِ ءِ دلبندِ ءِ
کشتگیں تومِ ردانِ انت گُواتِ ءِ

ماڑیاں بُرزِ برانِ انت شہرِ ءِ
دابِ ءِ آدینکِ پُرشانِ انت گُواتِ ءِ

اُودا ہر رو من ترانگاں شوداں

اُودا شہکور تلان انت گواتِ

ہشکیں تاکانی زردکیں زیر

پاداں پادینک دیان انت گواتِ

است چھے، نہ چراگے، ماہنے

شہرِ اندام مَجان انت گواتِ

لڈگِ انت دریکِ ءِ دروازگ

لہمیں نازینکے پدان انت گواتِ

کتے نشگ ادا گشے عادل

مہراں مسک مٹان انت گواتِ

دل چہ درمان گلاسء یتنگے
انگتہ مان گلاسء یتنگے

لُڈاں، لُڈان ماہ گوں استاراں
ملی، ملان گلاسء یتنگے

ریتگ انت ہون دل ۽ اکاپء
بیا منی جان گلاسء یتنگے

چچ مہ گش مرگ ۽ کندگ انت عادل
گڈی ارمان گلاسء یتنگے

*

شہزادے ہورے دمانے پدا واہر بوتگ
مرگاں نازینک جنگ پلاں شکر پر بوتگ

کسے گوستگ منی بے رنگیں نگاہاں انجو
صورتے پرشگیں آدینکے ء زاہر بوتگ

سرپتکنت شیر ادا وشبو ء رنگانی تھا
تو کہ ہر پل ء بدن دزجتہ شائر بوتگ

مرگے است ات، نہ تیا بے، نہ شپیں بوجگے
مدتے ء منی چمانی تھا زر بوتگ

پہ تی لیبوسیں بچکند ء بلوریں شہم ء
دل چوزہگ ء منی دمکانی تھا گر بوتگ

روچے الم من شہازاں وتی جاہ ء عادل
نوں اے کشک ء منی دیوانگیں سر پر بوتگ

*

دل جہانِ عیش و آرامِ گُشگ لوطیت منا
بڑگیں راجِ امانت سر کنگ لوطیت منا

گڑنگیں ہر ساہدارِ زندگی انچو گشے
نان ماں ہوناں دلیرگاں پر جنگ لوطیت منا

گوہن بوتگ زندمانِ رنگ نون بنی آدمِ
نوکیں جارے، نوکیں پیگامے دیگ لوطیت منا

شارے آل من چو وشبوعہ نہ باں گندگ بلے
ہر گورا ہر ہلک و بازارِ پُرشگ لوطیت منا

پاڑلے گُشگ و نئے گُشگ عطا شاد و کدی
شیریک نوکیں وڑے عادل گُشگ لوطیت منا

*

دل جہانِ عیشِ ءِ آرامِ ءِ گُشگ لوطیتِ منا
بڑگیں راجِ ءِ امانتِ سر کنگ لوطیتِ منا

گروٹنگیں ہر ساہدارِ زندگی انچو گشے
نان ماں ہوناں دلیرگاں پر جنگ لوطیتِ منا

گوہن بوتگ زندمانِ رنگِ نونِ بنی آدمِ ءِ
نویں جارے، نویں پیرگامے دیگ لوطیتِ منا

شارے آں من چو و شبوئے نہ باں گندگ بلے
ہر گورا ہر ہلکِ ءِ بازارِ پُرشگ لوطیتِ منا

پازلِ ءِ گشگِ ءِ نئے گشگِ عطا شادِ ءِ کدی
شیرِ یکِ نویں وڑے عادلِ گُشگ لوطیتِ منا

*

جنگ گوں موسمِ نازینک مرگاں

نوں امبازاں گرانٹ شینک مرگاں

بہ بیت ساچان گوں کوچی کتاراں

بہ لڈیت شپیپ چو آدینک مرگاں

مدام بیجال بوئت مرگِ دامِ

چونت پہ مژدہ واری چینک مرگاں

نہ ذرچکے، ساہگے، آپے، پلارے

لوارے سر کتگ آسینک مرگاں

چہ شہرے بدگمان بوئت انچو

کتگ جنگل وتی ماتینک مرگاں

نکانے چانگے کم گت پہ زہگاں

نہ بوئت بہر کہ پتھینک مرگاں

چے کارے کنیت چنیش کشت و کشاری

مہ کنت جوہان واں سیرچینک مرگاں

*

اودا دریا ادا ریگزار

ایرِ رچانِ انتِ دلِ ریگزار

آپدانِ بہِ پھریزِ وتی

سرِگرانِ انتِ پدا ریگزار

ہر کجا منِ رواں کثیتِ گوں

پدِ کنانِ انتِ منا ریگزار

بارِ گپنتِ چراگانیِ چم

مرچی گوستگِ ادا ریگزار

گوں تو بستگِ منی زندمان

برِ منا گوں وتا ریگزار

کدِ ماں تینِ وتی چاورِ

مانپوشیتِ منا ریگزار

زی ادا شہرے ات روگنیں

مرچی اتلگ کجا ریگزار

بیا او شیر ششتگیں ماہکان

گیر کاریت ترا ریگزار

دیدگاں مے رُوان انت گشنے

ریگزارے سرء ریگزار

بیا وتی دامنء اے دلء

برپیں چولاں پتا ریگزار

آپ عادل نہ منگ ادا

رُستہ آسء تھا ریگزار

*

نہ پلے ارسانی دامنء کپت نہ دُعایے چٹمانی مُستجا بوت
اے اہدءِ پیشانیء نہ بہم ات زمین پہ سجد گے رضا بوت

یہ مدتےء تئی مہر پمن کپوتے ات موسمء کدوء
نہ منت ودارء آذر چک سبزیں ء دل زہیراں گوں آشنا بوت

تئی یات بندیکےء کماتنت چو تزیء مہرگاں شیروکیں
پدا ہمائیں دلء کپودر گمء پکیرانی ہمسدا بوت

نہ ریتلگ ات سُر مہ دانےء شپ، نہ منیم چٹمانی ہگہء ات
بلوریں نازینکےء نوانء چراگےء زندگی سبا بوت

گوں ہون ء ہوشامء مینتگ ات دل، نگاہاں دریائے لڈگء ات
پہ جلگء ساہگے نوان ات نہ جنزگء توکلے منا بوت

من دوشی تئی ترازاں گوں وپتاں ء سُہی سرجہء پل سرپتاں
سمین دروازگء جنان ات شمء شپیں لنگے درا بوت

چے پییم اوستانی سوچنء گوں زمانگء دامنء بہ ترکاں
 اے شنگیں امروزء پیچء تاباں نزانان بندیکء سر کجا بوت
 نوں اودا بس ترازگانی دَمکء ماں ساہگء ایوکی پتا تک
 ہمودا سر پنت تی جگیء پل ہمودا گواتء سپر بنا بوت

*

چونیں جا کے اے گپابء آسے
 چماں ہوشائیں تیابء آسے

پدر انت چمء کمانء تیرے
 ڈک اتمگ زلپء تنابء آسے

بار دئے مہرء ششنگیں جونء
 پر بدئے واہگء وابء آسے

چست بیت وہدے دل دو ٹکر بیت
 شیر دروانی زرابء آسے

شنگیں دیدگاں منی عادل
 عشق دریاء حسابء آسے

*

انگہ پُلاں جان نہ سُشتگ نوداں شنزگ دمبرتگ
گوات سبائِ سرگپتگ نون ماہءِ جُنزگ دمبرتگ

مرچاں زندءِ ویشِ گواتءِ زاناں کشگ سیر کتگ
مرچاں ذرینءِ تی گیوارءِ رنگءِ دُزگ دمبرتگ

لہتیں روچیں شیر نہ گشتگ، مرگءِ قہریں امبازءِ
لہتیں روچیں زردءِ جیرگ، چٹماں گریوگ دمبرتگ

سہتے دیمءِ وہد نہ ٹکت، گامے پشتءِ اوست نہ روت
مرچی انچو بیت شینگ روچءِ کنزگ دمبرتگ

عمرے گوستگ بے ہوریءِ، عمرے گوستگ ڈکالءِ
زندءِ نیکیں پال نہ اتکت، مرگءِ ماژگ دمبرتگ

آپءِ راہ ءِ رند شمشتگ، چتگاں ساہگ مٹاتگ
عادل زندءِ ہشکیں ڈرچکءِ زاناں سبزگ دمبرتگ

*

آس مُرتگ گوات یا

زہرگ انت پولات یا

من ترا بیحال کنگ

تو نیائے یات یا

دل مئے ہورکیں کاگدے

غم نویں ے، شات یا

زہگ ارساں میچل انت

گر یوگء انت مات یا

گون گشتگ تو وتی

نیست ترا چُجات یا

تالہ انت کہ وش نہ انت

مہروانیں ذات یا

گت چراگے ہمسپر
دل وتی بُندات یا

ڈرچک زمینِ ہنجگِ
بندی انت آزات یا

*

روح پلے ترانگِ پلے نہ جنت
آ وتی دیوانگِ پلے نہ جنت

سال گوستنت موسمانی منتِ
گم دلِ ویرانگِ پلے نہ جنت

آ منا کوہیں گماں گوں لبیبِ دنت
دل بلے دُرورانگِ پلے نہ جنت

یک دمانےِ مسامِ دنتِ روت
شپ جتیں مانگِ پلے نہ جنت

*

ہنچو بے زورش ء چڈ کا رپت کنت
من نزانت آ چو نگاہاں کپت کنت

ہون ء بوء کنت ہمک لبرء بدن
کینگ ء زہریا کہ شیراں زپت کنت

چو منگ ء کئے بہ نازینیت ترا
چو مناتئی مہراں کئے گوپت کنت

تو کہ کائے دل چو برپء سرد بیت
تو میائے دل چو تین ء تپت کنت

جلکہیں شہرء اول تہنائی رسیت
کوہ ء گیابان ء اول پلے سرپت کنت

تو کجام نیم ء نگاہاں اندرے
دل کجام دست ء بلیٹیت وپت کنت

بے ریائیں وہدء عادل سینگ ء
تئی وڑیں شارز کجا پشکپت کنت

*

ہورے گیابان سمبہینگ گواتے نازینکے چتے

بیا کہ پتو بیکراریں مرگاں آدینکے چتے

ہو پدا تیرے سرچکیں نوبتے سوہاں گتے

اہدے جوہانے کپوتیں واہگے چنکے چتے

دوشی دریا آزمان ات، آزمان دریا گشے

چولاں استالے پتاتے، نوداں کرکینکے چتے

جاگے آلم تئی ریٹائیں مہپر رتگ انت

سُہی ساپیں آزمانے سُرگیں شینکے چتے

دل چے پنیم سگ ات بکنت عادل گریبے شیکن

مدتے گوستہ یہ نانے نیکے پتکینکے چتے

ہر کا ہا موشی ءِ کبس ءِ انت

شہر ءِ پیشانی ءِ کر چکاں و پتہ
 بگش ءِ کشکانی سر ءِ سائیل انت
 تیرے بے تا کیس دریگاں گوار انت
 زہرے دمکانی رگاں تالان انت
 چم ءِ روک انت ءُ زبان ءِ پسکتیت
 ترس ءِ زیمروں میزاں میزان ءِ
 ذراہیں دروازگاں پتاہان انت
 و ہم ءِ میلانکلیں حصار ءِ ہر کس
 آسے بالیت ءُ و تا شوہازیت

شینک ہر روپہ کلوہ راہی بنت
 ہر رو مرگانی لڈء بار بخت
 ہر رواے دیگر ء زمیں بانزل
 سخ ء رنگانی نقاب ء پوشنت
 کوش دریا ء تب ء پرداریت
 لہڑیں چولانی کوپگاں ہرو
 اوست ء بوجگ ء جنازہ لڈیت
 من گوں ارمان ء لپکیں گچکاں
 دانکہ پخت روچ پاتھ ونگ
 نوبت ء ریگزار ء کبرکتگ

شپ و دارانی ساہگ ء جنزات
 سہب ء بے رنگیں ندارہ شنگ ات
 دیتگ من گوں اسی ایں چماں
 ذردیں تاکانی رتگکیں ارواہ
 گوات اش ہر نیمگ ء پتاران ات
 بندیں لوگانی پچیں روژندان

جاہ منندانى و دارء و نزا ننت
 كس نہ اتلگ ادا چد و پيسر
 ہر چى تہنائى ء پہ دل ر تلگ
 موکواں تند ء پپلستاناں
 گم پناہ يے کتگ ء پرداتگ
 جیر ا توں سا گے بہ سا ساراں
 ہو بلئے چوں و تا بہ نزاراں
 و ہد ء آ دینک ء بار گیس چانکاں
 زند ء صورت اوں شنگ ء شانگ کتگ
 بس ہمنچو کہ سا ہگوں کنزانت
 دُور ر ژنائى ء شہاراں گوں
 درد ء ز لپانى پیچ ء تاب اژانت
 چم سر جاہ ء نکشیں جالاراں
 واب ء بندیک ء سر ء شوہازانت

عمریاتانى دپتر ء واہند
 بیلے ء تبد ء بیلے ء سارتى

مرگ بے دایں لکیرانی سفر
 کتے کشیت ءُ کرو جیت کتے
 زی ہے ساہتانی دل بند ءُ
 رچتگیں مردے ءُ عصاء چک ات
 گوں من ارمانی ایں دے لگشت ہے
 ”اے ہما جاگہ انت ادا پیر
 سہباں نازینک گوانزگاں رتکنت
 بیگہاں رنگ شیشگانی تھا
 مرگ یہ سنیل ءُ سواد ءُ اتکنت
 پل پہ زید ءُ ند ارہ سر پنت
 شاد ہی جمبرے ساچان ات مدام
 لئیب ءُ شیکو ءُ شیک اتگ زہگاں
 کتے ءُ آس ءُ تاپ ات اش بالاد“
 نوں بلے و ہد جنز اتگ دیم ءُ
 انکتہ گیگ ءُ گور نہ انت مردم
 کتے ءُ دل نہ ٹپ اتگ انگہ
 کتے ءُ جم نہ کرتکنت توشگ

ہر گہ بیوانکی ءِ مجاں گار انت
ہر کاہاموشی ءِ کبس ءِ انت

اودا کبرانی ناز بوسبزیں
گوات ءِ ناز رکیں سماراں لڈ انت
ساہگ ءِ وپتگیں شہیدانی
وشبو یے روتگاں گوں پیوست انت
ثرانگ ءِ موسم اش ابدمان انت
پگرے استال اش انکتہ شہم انت
بنیم ءِ پولاتیں سگار اش ڈرپش انت
سگ ءِ او پار ءِ مہری ءِ سوار انت
جی ہماہانی مہروانی ءِ
مھکمیں دل چوریدگیں گز ءِ
پہری ایں سرچو گنگر ءِ برزیں
چوسپاہی ءِ پاسبان بوتنت
پدہماہانی ابد ءِ ر ہشون انت
گام اش بہہ پد نہ کنز اتنت راہ ءِ

دیریں انسان و دار و تشنگ
 کد ایتانی سجدہ یے شہمیت
 پلے ارسانی دامن ء بے کپیت
 کد دعا ہانی کپو در سبزیں
 گمبنداں چست بنت پکیرانی
 موجریں لنگکانی سر شاہاں
 مہلبیں تزی ء ہمک دانگ
 زلم ء سیاہیں شپ ء چراگے بیت
 گوں ہے لذتاں نہ بیت آسر
 الم ء جنز منز لے لوٹیت
 بیاشکاری گوں ترندیں بیہاراں
 و ہد ء اسپ ء را پداز ہن بکن
 تیراں سوہان ء کمان ء سنجین
 ترس ء ”بے نام“ ء بکن ٹک ء نشان
 شہر ء بے منیمیں دیدگاں دانکہ
 داب ء رزنائی یے بہ بیت سہرا

سوَت

لیاو لیل بہ چندینیت

درچکاں سگوات بہ نازینیت

ذرداں زہیر میاریناں

ہتھاں ارس چکاریناں

کے بنیت بہ سہڑینیت

ژند أنت اوست کپوتانی

دور أنت دوست کپوتانی

شپ ارواہء نالینیت

زُلیاں کوش بکنت ملما

پُلاں نود بکنت سرجا

آسء آپ بہ واپینیت

کَشکاں مہلب درنزاں بیا
 چو استونء شنزاں بیا
 بریگاہ یاتاں پَرینیت

گیاباں تَنء آپ بکنت
 بالادء و شگواپ بکنت
 کوراں ہور بہ ٹوہینیت

ساہگ عادل و اب کپنت
 روچء زردیں تاک رچنت
 رولہ رنگاں ماں شانیت
 ذرچکاں گوات بہ نازینیت

سوٲ

لڈاٲگ سرجمء آزمان
ہورک ء ہالیگیں ماہء گدان

روکیں استار گیمرتگنت
باریں جمبر کجا رچتگنت
است آسے نہ ہورء گمان

ماہکانء بلوریں شہار
ایر رچانت تی اسپتیں شار
چمء تاسء تہا ہر دمان

آزمانء دلء شہم اتنت
شپ بلوکیں دو استار اتنت
نوں کجاں من گج انت مہروان

مُرگ سِسنت کتارءِ وتی
 نوو پیچان اَنت شارءِ وتی
 روچ ساہگ نہ شپ نووان

واب چماں وتی گوپتکنت
 ڈرچک زہیریں دلے وپتکنت
 وش نہ اِنت بے ترا زندمان

*

دَنز چَجان اَنت روشندان
بار گران اَنت روشندان

گوات کہیہی لُڈان اِنت
چاپ جنان اَنت روشندان

اَچ مے چماں بے مینمیں
بانج بران اَنت روشندان

بیا نُوں روجء سر کشتگ
پاد آیان اَنت روشندان

شہرے رِتگ ہر نیمء
بچکندان اَنت روشندان

من دیمء جُزاناں یا
پد کنزان اُنت روشن دان

ڈنء ہور اُنت، ہورء سرء
شتر میسان اُنت روشن دان

داں شبند اُنت دروازگ
دل مونجان اُنت روشن دان

تچکیں کشکاں امروزء
ایر بران اُنت روشن دان

تو کہ لڈ ات ہنکینء
کور بوان اُنت روشن دان

آس بوان گت بالواں
دور نشان اُنت روشن دان

دَمکال پھریز نوں اُج دت
سر کشان اُنت روشندان

دل بازارے، دریایے
پَول پُروشمان اُنت، روشندان

شپ ایر انگگ کُمانی
واب کپان اُنت روشندان

عادل نیست دگہ چیزے
بس جُزبان اُنت روشندان

*

جہانِ سرد و گرمِ بارِ کشیت
منی دل اُترے اُوپارِ کشیت

کدی باہینیت دنیاِ متاہاں
برے شائرُ چہ لہزاں کارِ کشیت؟

نہ پھمیت کس زبانِ شانتلانی
گنویں دل منی پاہارِ کشیت

آ ہردیں گیر کنت مئے سنگتیء
چہ آستونکء وتی سیہ مارِ کشیت

بچار ازمء ملائک ہم گنو کے
بچار آپء سرا گیوارِ کشیت

دلِ بوجیگ نوں گواتِ میارِ انت
کجا باریں سرا آچارِ کشیت

کدی تئی شازیء پلِ عادل؟
سرپیت چو گواڈکء آتارِ کشیت

*

شپے زردیں چراگانی ہتم اودا
کدی سبز انت تئی نیکیں کدم اودا

چو ہورء گورتگ ارساں کیوتانی
چوڈر چکء رُستگنت امروزء گم اودا

گنت سائیل تئی یاتانی دریاء
گوز انت ہر بیگہء کونجانی رم اودا

کسانی لڈ اتگ گوں موسمء سبزیں
نہ استیں ساہگے، لپے، نہ جم اودا

دوئیں یکیں تیاب ء دامن ء بہراں
ادا گیشتر پُرشان انت چول، کم اودا

بریں چاریں چنیں عادل ندرہ یے
گشنت کہ پشکپنت انسان ء چم اودا

*

زبان ءُ دود ہوار نیکہ ہاک ءُ ہون شریک
 نُوں انچو سستگیں من، تو کہ انچو مرچی ءُ زیک

سباہاں پُل شریپنت نیکہ بیگہاں کنجھل
 ماں کست ءُ کینگ ءُ شہر ءُ دل انت مہر شدیک

آ پیرگاہ ءُ ندارہ پمن بہشت گونگ
 آ دوست ءُ مہلبیں ترانگ پمن سمین ءُ شیک

پدا ہمائیں تہاری یے مانپوشان انت
 دمانے ڈریش اتگ ارواہ ءُ لنگکاں مند ریک

نُوں گوات ءُ جاگ ءُ چانکاں ماچون گپت کنیں
 تو اہذ ءُ پرشگیں سوچن، من سستگیں بندیک

*

گم تئی کوہیں دل ء مار ات نہ کت
 حال من جندء وتی چار ات نہ کت
 بس ہے تئی کارگوں من شتر نہ بوت
 دل دوبر پر تو من تزار ات نہ کت
 دوشی آ مہر ء وپاء سرگوپء
 واہگء بانور سینگار ات نہ کت
 سوچ چشیں ڈرچکء، گواتء، ساہگء
 مرگےء دمبرت، ساسار ات نہ کت
 تئی جتائی آسے روک انت سینگء
 گم تئی چہ دیدگء گوار ات نہ کت
 انجو وہدء جت درآمد کت بچار
 ساہگء ہم مارا بچار ات نہ کت
 پہ ہے نیمونء عادل شیر گشت
 زندگیء نشت ء اپار ات نہ کت

*

زہیرِ ماہکان چادر بہ بوتیں

زرِ گیابان ء گیابان زر بوتیں

نہ سنگے ساہگہء مہرِ بہ پرشتیں

نہ پلے آزگیں آہر بوتیں

نوں زانتِ آزمان برزتر روان انت

نوں انسان اچ وتا مستر بوتیں

کیوتے کشنگ ات من پرہگاہء

اگن ذرچکان ء بانزل پر بوتیں

گوں ارساں ریدگیں سوتے کماتیں

دل ء گرک ء گم ء زیر بوتیں

*

زمینءِ پل نر پنت مہرِ آزمان بخت
اجب نہ انت کہ منی مہروان بچکندیت

ہے تئی لہم ءُ بزیں بانڑلاں سدیت تاکے
بلیت روج منی اہدءِ ساہگءِ سوچیت

اے چونیں جاگے شیدائیں سر منی کچتگ
نہ راہ گشیت تئی متیگءِ نشان رَسیت

آ دروے شیر کنیں لذت منی دلءِ انچو
زبانءِ گچلیں تامے چو بینگءِ بہ کپیت

ودارءِ پلاں لگت دنت کئیت ہمک بیگاہ
تئی زہیر دلءِ گرکءِ بینگے بندیت

گشیت جہان منا شائے بلئے عادل
منی جبینءِ تھا کے شیر پر بندیت

*

ڈرچکے بستر معنا انت ترا

زندگی نوکی شناسا انت ترا

تو منی چمائی سنجیں آزمان

وابے چو استار گٹء انت ترا

عاشقی ترانے نگاہان انت تی

شاری پادینکے پادء انت ترا

تو کہ مہرء پیرگاہء ساہگے

موسمی تبدی مہ جنت دُعا انت ترا

ما تی چمائی اُردگ رتکلیں

مشکلیں نوں گندگء بیا انت ترا

بیا منی تنگیں اہدء ریگزار

بیا کہ مریچی گوانک دریا انت ترا

ٹکراں نزاآرگء نئے صورتء

پرہشگیں آدینکے دیمء انت ترا

*

ندارہ گڈسرا پش کپت چُپتے چم
داں شینکاں آزمانءِ گنویت چُپتے چم

من پاد اتکاں گمءِ بے لذتیں وابءِ
گمانءِ پیروگاہءِ وپت چُپتے چم

تئی دیدار بوت آسر ہما سہتءِ
کشے ماہءِ سرءِ سر کپت چُپتے چم

ہمائیں سرجمیں چاگرد بے منیم انت
ہمائیں شہرءِ دمکاں رپت چُپتے چم

داں بیگاہءِ مجاں کپت انت، گمرتنت
سباء لکھیں گٹءِ سرپت چُپتے چم

نوں اودا پھول جنت سبزیں زرے ہررو
گشتت بے رنگیں پلکاں کپت چُپتے چم

پدا بستنت دلءِ اوتاگ اچتو پد
پدا تہنائیءِ جمبوریں آسءِ تپت چُپتے چم

*

گواتِ لُٹانی سرا ایر گتہ
 آس عشقِ نُون سکا دلیر گتہ

کسے بے زبانین مرگ دلِ
 چم گتہ، ٹک گتہ، گلیر گتہ

زُپ مرچی تو مینتگاں مہلب
 گوات مرچی تو سرء چیر گتہ

نُون کدوہاں زہیر کنت پتو
 بیا او شانتل تو چچو دیر گتہ

*

بلیبانی توار شہدین انت

میسک پل انت ء رنگ آمین انت

شہر چٹماں وتی بہ پھریزیت

گوات ء دامن پدا گبارین انت

قیامتی انت گنوک امروز ء

آپ کشک انت ء آس ہنکین انت

ہور باریں کدی ادا گوستگ

جاہے جاہے زمین نمبین انت

کبر سر رتگنت کپوتانی

نوبت ء زہم انگہ ہونین انت

موسمِ تب نہ سمبھیت مرچی
زندہ آدینکِ دیم دَنزینِ انت

کے مُرادانی سِستگتِ استار؟
ماہِ دامنِ بچارِ ارسینِ انت

واہیں انسانِ بیٹھے گٹے
چھے آگے چھے واہیںِ انت

کے گوستگ چدا گشے عادل
گواتِ ارواہِ اولِ مہلبِ مینِ انت

*

مہر ءِ آبریشمیں دام ءِ سرا
زندگی ندر انت تئی نام ءِ سرا

کئیپ چی انت زندمان ءِ آنزانت
کچل ءِ نوشیت گم ءِ تام ءِ سرا

تئی پہ وش آہت ءِ دل ءِ نیکیں مراد
پل رتچاں بنت ہمک گام ءِ سرا

دل نہ بیت ماتیں وطن پہ تپسگ ءِ
ساہگے بتگ بلے دام ءِ سرا

بل زمانگ ہر ہساب ءِ گپ جنت
مے دل انت عادل گل اندام ءِ سرا

*

شگواتِ لنگکاں لہمیں زیرے پتاہاں بوت
ہور جنگلِ سبزیں چادرے پتاہاں بوت

بیگہ یے گوں تی یاتاں بے کراریءِ گٹء
دردِ مہلبیں شیراں شائے پتاہاں بوت

تو ادا اتے پمن آزمان ساچان ات
تو چداشتائے ذردء اشکرے پتاہاں بوت

ہو پدا ما اولاکِ اوست چہ دلء درگت
عمرِ دور سریں کشکء ہاترے پتاہاں بوت

اہدء تنگیں چمء ارس پہک نہ گت کسء
رنگء روگنیں شہرء داں زرے پتاہاں بوت

ما سپر کنان بوتیں دانکہ نورک اتنت چاگل
آزمانء دلبدء کوہرے پتاہاں بوت

مرگ لڈ اتنت مہرء بیتواریءِ عادل
زندمانء گیاہانء سہگرے پتاہاں بوت

*

آئیء وہدے وتء سینگار اِتگ
شپ چراگء دامنء نزار اِتگ

یک یکء نرپتگ انت باگء گلاب
بلبلاں وہدے پتو شیراز اِتگ

ساوڑی استیناں دوستء رُکستء
لہم لہمء راہء رنداں گوار اِتگ

کئے گوشیت ”ماہء گبارے ماں دپء“
ہیرت، ہیرتء لال دوشی چار اِتگ

ہج نہ زانت عادل تنگہ عاشقیں
گیدیء آدینک کئے پلگار اِتگ

*

دلِ زبانِ تئی دردِ شہدیں تام پر انت
ہدائِ شکرِ انت منا شائے نام پر انت

ترا کہ درد پر انت اگدہ داریِ دائم
منارا ڈیہہ ہمک ڈرچک داریِ وام پر انت

مرو کہ شپ چوتہار انت دُور تئی
بجل کہ مرچی دلِ میتگ تئی شام پر انت

تو امیں دوست وتی منزلِ سر انت عادل
روائے تو کہ تئی منزلِ دو گام پر انت

*

آؤرت و شبو پدا تئی سرگواتء
گت منا مرچی در پہ در گواتء

چندیں دور، مملیں آچار
بست دلء بوجیء سپر گواتء

انگہ روک انت چراگ اوستانی
گشتہ بے مہریء ستر گواتء

بے تو زندگ نہ بنت پل پدا
سرگرئے گوں وتا سپر گواتء

انچیں بے زانتیں موسے اتکہ
رُپتکنت زانتء ذرچکء بر گواتء

گوات ذرچکانی ساہگاں گڈتیت
ہو نہ گڈتیت بلئے تیر گواتء

*

آورت وشبو پدا تئی سرگواتء
گت منا مرچی در پہ در گواتء

چندیں دور، مملیں آچار
بست دلء بوجیء سپر گواتء

انگہ روک انت چراگ اوستانی
گشتہ بے مہریء ستر گواتء

بے تو زندگ نہ بنت پل پدا
سرگرئے گوں وتا پیر گواتء

انچیں بے زانتیں موسے اتکہ
رچکنت زانتء ذرچکء بر گواتء

گوات ذرچکانی ساہگاں گڈتیت
ہو نہ گڈتیت بلئے تیر گواتء

نوں آزمانء گُو پتگیں جمبر نہ بنت پدا

سائیل پمنء تئی مہر نہ بنت پدا

مرچی تیابء لمبء کئے پاد شُشکنٹ

چول أنت زرع چہ کاینتء و اتر نہ بنت پدا

بہ پیشہ رنگہ پدا
 کتیاں رنگہ پدا
 ت اسٹیں رنگہ پدا

نہ آوہ رنگہ پدا
 رنگہ پدا
 رنگہ پدا

کاپورہ

دوشی تو انچونوک اتے

انچوکہ اسیدے نوک بیت

دابے کپوتیں شینک تئی بالادے آثر اپے اتنت

مہرگ تر پوکیں نکش اتنت پیشانی عسج عتئی

شیر لذتیں واہگ گشے.....

پمن چوماہرکانیں مرادے رتگ ات

زلپے تنگیں وشبوئے

گواتے سبکیں زیرے

امبازے گر میں مہلباں گوں مینگ ات

من چہ جتائی عہمک ذردیں گم عنا آشنا

گوں سبز عسہریں موسمانی کدہاں

تزیکی عواہش تئی گیشتر کتگ

وانکہ ہے رژنائی و چیدگ نگاہاں گوستگ ات

من چہ حیا لانی در یگ و ساہتے سرکش اتگ

گواچن ہمیش ات پمن و

تئی دوری و او مان انچو بوتگ ات

چومد تے روج و سرا

یاتانی کا پورہ بہ بیت

دانکہ ہمے رژنائی ء چیدگ نگاہاں گوستگ ات

من چہ خیالانی در یگ ء ساہتے سرکش اتگ

گواچن ہمیش ات پمن ء

تئی دُوری ء او مان انچو بوتگ ات

چومد تے روج ء سرا

یاتانی کاپورہ بہ بیت

سفر بے رنگیں آچارے.....

سفر بے رنگیں آچارے.....

نوانے نشنگیں من و تو

مناو اب و کل مپر گون

تراو اب و تنگیں شینگ

بلے موسم نہ انت کشکے

مجان انت دور آدینگے

اداچے نہ استارے.....

سفر بے رنگیں آچارے.....

اُمیت عو بوجی عو سوار انت

گوزان انت میزاں میزان عو

شپ عو دک عو ردیت رُمشے

نہ سنجیں سا گے روج عو دل عو شہمیت

ادا بس پو ل جنت دریا.....

ترپو کیس مہرگاں آس عو بلور عو کنت

ادا امروز.....

..... گوات عو دامن عو بستگ چو کندیل عو

بہ پہر یزے

شانتل

شانتل منی شانتل منی

نکش انت تئی بانزل گلین

بادام تئی چماں رچنت

گریھا تئی مہرگ جڈین

گندیم تئی سُنٹء شپین

بالاں تئی نازینگین

شانتل منی توکل بکن

.....روچء بگر.....

گوات ءِ دل ءِ حجر بجن

گوں جمبراں دستے بہ مل

گیاب ءِ دل ءِ رژنائی ءِ

چم گوں ترا من بستکت

کوه ءِ تلارانی وتی

گم گوں ترا من بستگنت
 ڈرچکاں بدن پیڑاتگ انت
 اُمیت زند ء چیدگ انت
 بانزل تی نازینگ انت
 مرچی ترا راہی کتگ
 جزماں دل ء روج ء گرے
 رژناہ کنئے تاموری ء
 تاموری ء ساکندن ء
 آپ ء رو ء برپ بستگیں
 تاپے ڈگار ء رہ کنئے
 رہنیں زبان ء سانکلاں
 موک ءے پدا آجو کنئے

چیدگاں ر بد بکن

اے شہر کو بن بننت رُ جنت

پدا ماں جنکلاں رُ دنت

پدا چراگ روک بنت

ز ریت شپ پہ کتہ یے

گوں ماہرکانیں ترا نگاں

شلنت نو دینگیں

کپنت پلے ء سرء

پدا اے کوش ز میریت پہ وشبوواں

شہاز کنت منز لے

تو دیدگاں بدل مکن

کہ رنگ پن ء سہ بگ ء

بدل بنینت

بدن پہ مہلباں زرنت

سارگ ء کپنت ز لپ

پہاڑے وڑیں نندارگاں
 مہ دُز سا ہگہ ووتی
 مہ رنج پہ ہرا نگہ و زما نگہ
 کہ سو رو ہدے کو ہن بیت
 رچنت رنگ بٹا نگہ
 تو مہروا نہیں کتہاں

بہ بند ماہ و دامن
 و پاء سنجیں مہرگاں
 بدئے کیوتے و گور
 کیوت مرگ را مگیں
 کیوت ایمنی و سر نشان بنت
 اے شہر کوہن بنت رُجنت
 تو چیدگاں ر بد بکن
 دل و بہ ذرنج ڈر چکے
 کہ ڈر چک بلے پیر بنت
 بلے میار جل بنت
 امانتاں پناہ دینت

اوست چراگے بڈ ان ات

جمبر شنگیں ملگوراں

شہم گروکیں بالادء

ہور سبای سر کچنگ

میتگ میتگ پیچاننت

گوات تگرداں سچکانیں

مہر ساریت الوت کنت

آپ زمین ء دل بندء

الم راہے شوہازیت

من پہ ہے اُمیت ء دل ء

توکل بست ء سر گیتاں

جیر ات پل اول راہ ء بنت

رنگ ء و شبوتالان انت

و شبوا نچیں ہمرا ہے
 سرکتنگ نہ پشکتنگ
 و ہدے کوہء سرکتاں
 دُور چراگے لڈ ان ات
 لوٹ ات رژن ء دز بگراں
 رژن کرارات ارواہ ء
 بہت و پاء آدینک ات
 من ماں کور ء اے دست ء
 تو ماں کور ء آ دست ء
 ہار نیام ء ملان ات
 اوست چراگے بڈ ان ات

ساچاں سَری

تا کہ زردیں موسمء

پشکپتگ اُنت ترا نگ دلء

رنگاں گُبارِ سنجینگ اُنت

شہرءِ مَجیبِ پیشانیء

گوا تے بحیت چوزِ میرء

روپیت ز مینء پترء

چکان گواپیں ساہگاں

پہ مولے اوشتا تگمیں

ڈرچکاں بدن پیڑا تگ اُنت

روحِ سرء.....

تاک زردیں موسمء

واتر اتنت مردم بلئے.....

گر بستگیں ذردء کئی باہوٹ کناں

چماں کجاتاپء دیاں گم ششتگیں

کشک انت گلگ رندیں

سپر بیوانکی انت

بیدء ترا.....

ساچان سری!

پشکپتگ انت

ٹرانگ ابدمانیں دلء

تاک زردیں موسمء

زپتیں چاڑ

شیر کنیں وا بے ءچم پتانت منی
 من داں گنداں کپوتے ءسُنڈ ءتجیں ہوشگے
 اہد ءبے زانگیں موچکین ءتہا
 چونکی آنی تو اراں گیا بان انگرکتگ

من داں جیراں.....

شہاراں چوگوات ءوتی ہستی ءلہمیں شیکاں
 کپوتی گے دزگراں
 ہو ہے ساہت ء.....

کنیت بزمشے پلکیت منا

مانپوشیت ندارہ و تا چو جنوزا مے ء

ڈراہیں ارمان آپ ءہمش اُنت

ڈراہیں مارشت چو آس ءپدا سارت بنت

زپتیں چاڑے سرون ءمنی پش کپیت ایوک ء

بیگہ پے گریتگ دوئیناں

بیگہ پے گریتگ دوئیناں

دل زہیری شُشتگ اُنت

یکے ءِھنی رَجیں دستانی پُل

یکے ءِگم ناز بوئیں

زند ءِ درپ ءِ مان کُنت

ءِ ہستی ءِ تیاب ءِ میار ءِ داتگ اُنت

بیگہ پے گریتگ دوئیناں

شادہ ءِ ڈر چک ءِ بِن ءِ

یکے ءِ چکند گانی شنگلیں مہر گو پتگنت

یکے ءِ راہ چاری ءِ تیر چہ کمان ءِ کش اُتگ

دوپہ دو

راجی میار ءِ کیلو ءِ

ترمپ ترپے ارس ریتگ

عزمین ء گل کتگ

بیگہ یے گریتگ دویناں

اہد ء ارواہ ء سرء

روک کتگ اوست ء چراگ

پہ ہما سہب ء مرادیں

یکے ء چم رہن کثنت

یکے ء اسپے شید وکیں

توکل ء چاگل اُمیت ء توشگ اوں زرتنت وتی

کوہ پہ کوہ، جنگل پہ جنگل

زندمان ء ہستی ء شوہازگ ء

ندارہ

چچوزیباؤ شوکیں ندارہ بچار!

رولہہء ذردوئسہر یں وتی رنگ تالان کتگ

روح برکت نہ انت انکتہ

لہتیں مرگ انت کتار بستگیں

ہالو ہالو گشاں رپتکنٹ

لہتیں شینک انت آبریشمیں

مرکب ء گوات ء پلین سوار

یا گشے.....

کاڑے ء ششتگیں مہر انت

آزمان ء دل اش ڈک اتگ

چچوزیباؤ شوکیں ندارہ بچار!

رودراتکہ زرع سمبران انت بدن

لہمیں چول انت

کہ کاینٹ تیا بءِ غم و اتر کنت

دور بوجیگے ءِ

مکت انت آچار چوکوہ یے ءِ

یا ادا.....

چچو رنگ رنگی اس پل پہ واگے سر پتکنت

پا تو اوں پہ ادب نشکنت اش سرے

چندے بینگ مکسک

تا کءِ پن ان اش چسنت

ءِ و اتر کنت

چچو زیبا ءِ شوکیں ندارہ بچار!

شنگ ءِ تالان بوان انت ساہگ زمین ءِ سرءِ

پلک گوں و شبواں مینگیں و پتکنت

کشک تچکیں چو گیوارے ءِ گو پتکنت

یک شپانکے وتی بزگلاں سردیاں

دیم پہ ہلکہ ءِ سرگراں

آنگو کوہ دامنِ سار تیں آپِ بِنِ ءِ
 سار بانے ءِ دمبر تگیں بگ جو کیتنگ ءِ
 آپ ءِ کاہ ءِ کدِمِ داتگ ءِ
 وت نُونِ یگر ءِ نشتگِ نوانے کتگ
 آسے بالیتنگ ءِ
 ڈرائیں گیا بان زہیر گی الہانے ءِ
 ماں پتاتے گشے .....
 مُرتکنت گل چڈ کا ءِ جاک
 ہر گور ءِ قدرت ءِ پہکیں رنگاں جدیدگ گشے مس
 اتگ
 دل ستر سر گرے اچ ادا
 گام ہمراہ بلے
 چم پشکیتگ انت

تو چو دریا ءِ چمٹاں منی رتگ لے

نیست منا بو جی یے.....

زریں و اباں بہ لڈاں وتی

منیم ءِ روکیں چراگانی ارمان تیلگ نہ بنت

ننیکہ ارسانی بے رنگیں پل سرجہ ءِ دامن ءِ ایر بنت

ہر کس ءِ راوتی ہستی ءِ بارماں کو پگان لڈا اتگ

دل منی دُورا و شتاتہ و ہد ءِ چر ءِ دست دنت

زندگی ءِ کلوہ یے بکنت

نیست در پے منا.....

سرمہ دانے کناں

موسم ءِ رتگلیں سرمگان ءِ تے تے مان کناں

ٹرانگ ءِ شپک ءِ گوات ءِ دست ءِ دیاں

بلکیں بے داہیں شینکانی چم ءِ مشیت

تو چو دریا ء چٹماں منی رتگ ءے

نیست منا بو جی یے.....

زریں و اباں بہ لڈاں وتی

منیم ء روکیں چراگانی ارمان تیلگ نہ بنت

نیکہ ارسانی بے رنگیں پل سرجہ ء دامن ء ایر بنت

ہر کس ء راوتی ہستی ء بارماں کو پگاں لڈا تک

دل منی دُورا وشتاتہ و ہد ء چر ء دست دنت

زندگی ء کلوہ یے بکنت

نیست در پے منا.....

سُرمہ دانے کناں

موسم ء رتگلیں سرمگان ءے تے مان کناں

ٹرانگ ء شپک ء گوات ء دست ء دیاں

بلکیں بے داہیں شینزکافی چم ءے مشیت

نیست مُر گے منا.....

اوست ۽ فیروز ہاں وت گور ۽ ۽ دیاں

بانڑ لاں سنج ۽ رزگان ۽ نکشان ۽ بال ۽ دیاں

اود ۽ ڈس ۽ نشان ۽ اول حال ۽ دیاں

نیست منا تو کلے.....

ہشکلیں بالاد ۽ حاکاں بہ میناں گوں جند ۽ وتی

۽ بہ نزاراں تہنائی ۽ ٹکراں

بس اُمیت ۽ پداں سرگراں

من گوں دیوانگی ۽ وتی

روچے سراں بکند ۽ تی واہگ ۽ کندی ۽

آگہی عِ سروز

سرجہ عِ پیل سہی انارکاں تی نکش اتنت
 من ہمیشانی زہماں دل عِ جیر اتوں
 دوشی ماہ عِ وتی دامن عِ دوچ پر ریتلگ انت
 ناگہ عِ ناسی اس و اب .....
 ہپت رنگیں بندریکاں مانگیش اتنت
 گل تہارات بلئے .....
 من وس گت چراگ عِ پَس پرنہ بوت
 اوست بالینت عِ ڈن عِ در اتکاں دے
 ماہکاں آزمان عِ دل عِ نشنگ ات
 شپ نہ و پتیں کپوتے عِ چم سہر اتنت
 ذرچکے عِ بانڑلاں
 آگہی عِ سروز ذرتگ ات
 گوات ہم مرتگ ات

ساہگ پدا اومان کنت

داب ۽ تنکین چادر ۽
 کشکانی چماں پردے
 گوات ۽ سبکیں و شبویے امباز کنت

تیج بنت دریگانی ہوس
 دمکانی بے نوریں نگاہ
 شورے چنت ذر چکانی تاک
 مرگانی بے برمشیں کدو
 پپسک انت ۽ بانزل پر کنت
 پتی گلکیں دیدارے ۽
 ساہگ پدا اومان کنت

رنگِ تہالبر و نثرانِ تہاشہم، جزوِ موسمِ ہوار گجگ ازمِ اسپت انت،
شیرِ دانکہ مہمیت مہسُریت سلا متیں ہبرے بگندے بوت بکنت،
بلے شیرے نہ بیت۔

ہر کسہ غنڈارگ پہ شیر بوگ، شازہ پتھماں لوٹیت۔

کیوتے کشتگات میں پتھماں لوٹیت۔
اگں درچکاں بانڈل پر پتھماں لوٹیت۔
گوات کیسی پتھماں لوٹیت۔
چاپ جنانت روٹھماں لوٹیت۔

پتھماں لوٹیت۔
پتھماں لوٹیت۔

چشیں شیر گشتگِ موسمِ چم ازم ہر دوکانی نہاد وڈیت۔

مفتی مومین

04.06.2013